

Діє-слово

22
2019

ПОЛТАВСЬКА ЛІТЕРАТУРНА КРИНИЧКА ДЛЯ ДІТЕЙ І ЮНАЦТВА

Видається за підтримки Полтавської обласної ради та Полтавської обласної державної адміністрації

Засновник Видавництво «Полтавський літератор» Редколегія Віктор Сердюк, письменник, член ПСЛ Тетяна Луньова, письменниця, член НСПУ Олена Колінько, письменниця, Вікторія Піскова, провідний бібліотекар Полтавської обласної бібліотеки для юнацтва ім. О.Гончара. Керівник проекту Олена Зубань, директор видавництва «Полтавський літератор» Дизайн та верстка Ігор Кононов Художнє оформлення обкладинки Анни Квасневської. Свідоцтво про державну реєстрацію серія ПЛ № 842-99Р від 4.02.2008 р. Журнал видається українською мовою. Поштова адреса 36014, м. Полтава, вул. Пушкіна, 115, оф. 7 Журнал «ДІЄ-СЛОВО». «Полтавська літературна криничка для дітей та юнацтва» 8(0532) 56-29-58, 56-29-83. тел.моб.: +38 (095) 633-72-76 www.vpliterator.com.ua e-mail: vpl2017@ukr.net Наклад 500 прим. Зам. №.391	ЗМІСТ	
	Літературно-мистецькі студії	
	Зимові буриме	2
	Андрій Подольський	2
	Євгенія Семенова	3
	Вадим Нескородь	3
	Максим Костенко	3
	Олександр Волошинівський	3
	Владислав Пісковий	3
	Юрій Суліма	4
	Поліна Порада	4
	Тимофій Лазоренко	4
	Роман Верига	4
	Ростислав Бас	5
	Бенис Бахлул	5
	Дмитро Фещенко	5
	Прасковія Бережна	5
	Давід Тернопольський	6
	Дар'я Журавель	6
	Дар'я Гаврилко	6
	Софія Стефанишин	6
	Олександр Дельва	6
	V обласний конкурс відеороликів, презентацій та буктрейлерів	7
	Про те, що зовсім поруч. Євгенія Семенова	7
	На Краю. Софія Калитка	8
	О, скільки нам всього потрібно... Богдан Марчук	8
	Гімн школи. Катерина Жворост	9
	Дві чашки кави стояли поруч... Маргарита Науменко	9
	Коралове намисто. Діана Громадецька	10
	Слово до Тараса. Максим Алекперов	10
	Казка «Одного разу на Різдва». Катерина Реулець	10
	Спалах свічки.	13
	Крихітка та товстунець. Вероніка Мельник	13
	Вірші із збірки «Закожаний погляд ранкової Полтави». Анна Іщейкіна	14
	Феєрія барв. Анна Квасневська	15
	Один день із життя дизайнера. Анна Зарудська	19
	Один день із життя кондуктора. Єлизавета Обуховська	20
	Дитинство. Тетяна Чорновол	20
	Тарасові. Тетяна Чорновол	20
	У моєму дворі. Лілія Рудченко	21
	Стоїть зажурена сати. Каріна Бибченко	21
	Як Мар'яна подругу шукала. Поліна Ткаченко	23
	Команда Річарда Джей Гутті. Ярослава Гудзь	24
	Друзі кролики. Єгор Дудник	26
	Вірші із збірки «Розправляючи крила». Діана Громадецька	26
	Літературно-мистецький гурток «Сузір'я»	
	Мишеня (казка). Анна Астаф'єва	27
	Вогонь – символ життя. Анна Астаф'єва	29
	Вулицями старої Полтави	
	Будинок у Мавританському стилі. Тетяна Луньова	31
	Будинок генеральші Селастельникової. Тетяна Луньова	32
	Музика яка стихла: Полтавська баянна фабрика. Тетяна Луньова	32
	Гами музичного училища імені М.В.Лисенка. Тетяна Луньова	34
	Незнайомі влиці знайомого міста. Богдан Коваль	35
	Гості журналу	
	Мокрий Григорій Іванович	36

Твори вихованців літературної студії «Перевесло» (керівник Тетяна Балагура, ліцей №1) традиційно на перших сторінках журналу «Діє-Слово»!

ЗИМОВІ БУРИМЕ

Знайомтеся із зимовими буриме, створеними ліцеїстами!

Буриме (фр. *bouts-rimés* – «римовані закінчення») – літературна гра, що полягає у створенні віршів, частіше жартівливих, на задані рими, іноді ще й на задану тему.

Отже, ліцеїсти мали такі завдання:

1. За поданими римами написати вірш.

2. Найкраще використати у творі всі рими.

3. Вірш має бути змістовним і дотепним, бажано (але не обов'язково) відповідати темі.

Тема: Новий рік

Рими:

рік – прорік

сніг – Козоріг

хвоя – зброя

ліхтар – буквар

ясні – весні

невблаганно – філігранно

гуси – індуси

ключами – морями

НОВОРІЧНІ БУРИМЕ

Андрій Подольський

Як швидко лине час,
Як швидко ідуть люди,
Ще декілька секунд —
І Новий рік вже буде.

Ялинка стоїть в хаті,
Радіють усі люде,
Ще декілька секунд —
І Дід Мороз прибуде.

Станемо у коло,
Заспіваєм пісню,
У Новому році
Я всі мрії здійсно.

Мама, тато поруч,
Що ще в житті треба?
Бути разом з ними —
Це моя потреба.

Євгенія Семенова

У цей незабутній рік
 Нам ось прогностик прорік:
 Випаде білий сніг
 Лиш як прийде Козоріг;
 ПалкА і отруйна хвоя
 Служитиме як зброя.
 Світитиме ліхтар
 На лютий — страшний буквар.
 (Хоч він несе думи ясні,

Діти дарують Весні
 Ігри свої невблаганно).
 Як сніг іде філігранно!
 Зліплені з снігу гуси
 Білі, не як індуси,
 Весною злетять ключами
 Над синіми над морями.
 Символ року, що йде, — щур.
 Ось такий от каламбур.

Вадим Нескородь

Ось вже скоро Новий рік.
 Він для нас нове прорік:
 Прийде казка й білий сніг,
 А за ними й Козоріг.

Снігом він притрусить хвою.
 Вороги складуть всі зброю!
 І засвітить в дім ліхтар,
 На ялинку і буквар.

Максим Костенко

Стука в двері Новий рік —
 Щастя в домі нам прорік.
 Засипав землю білий сніг.
 Тато в мене Козоріг.
 В хаті злегка пахне хвоя —
 Це в ялинки така зброя.
 Світить у кутку ліхтар —
 Допоміг читать буквар.
 Скоро будуть дні ясні.

Дякую за це весні.
 Час минає невблаганно.
 Сніжна баба філігранна.
 Он вже в небі дикі гуси —
 Мов малесенькі індуси.
 І летять до нас ключами
 Над глибокими морями.
 Стука в двері Новий рік —
 Щастя в домі нам прорік.

Олександр Волошинівський

Дивна мить
 Новий рік прийшов умить,
 Він прорік: у дзвони бить!
 Вже іде біленький сніг,
 Свят чекає Козоріг.
 Звеселилась в лісі хвоя,
 Поховалась в піхви зброя.
 Десь далеко згас ліхтар,
 В шафі вже лежить буквар.
 Наміри в людей ясні:

«Вчитись будем по весні».
 Дід Мороз вже невблаганно
 Летить в місто філігранно.
 Гуси в сараях сидять,
 А індуси гиготять.
 Полетіло вже ключами
 Птаство різними морями.
 Але свято мчить і мчить,
 У цю гарну дивну мить.

Владислав Пісковий

Новий рік прогноз прорік,
 Що завітає білий сніг,
 А з ним прийде і Козоріг.
 У ялинки буде хвоя.
 У гірлянди — світла зброя.
 А старий сумний ліхтар
 Купить вже новий буквар.

А ясні дні подарує весні.
 Індуси перетворяться на гуси,
 А пташки полетять ключами
 За далекими морями.
 Так і пройде Новий рік,
 Який собі прогноз прорік.

Юрій Суліма

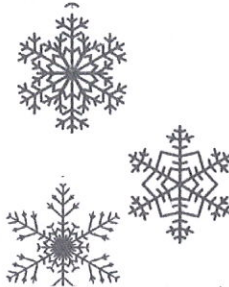
«Що ти хочеш в Новий рік», —
Дід Мороз дитю прорік.
«Хочу в грудні перший сніг,
Бо за знаком — Козоріг,
Щоби пахла дивно хвоя,
Голочки її — це зброя.
А на вулицю ліхтар,
І малечі свій буквар.
І на небі зорі ясні,
Щоб світили молодій
Гій красунечці-весні».
Дівча спитало невблаганно
«Дарунки бу
Дід Мороз її відповів:

«Як повернуться ті гуси,
То ридатимуть індуси.
И полетять вони ключами
Над горами, над морями.
То тоді на горизонті
З'явиться країна снігу,
Що Лапландією звать.
Там, в Лапландії, живуть
Ті створіння загадкові,
Що забавки вам майструють
Та колядки komponують».
Слухало його дівча
І заснуло немовля.

Поліна Порида

Знову випав перший сніг —
Скоро прийде Новий рік
І зелена ніжна хвоя.
Іграшки — найкраща зброя.
Всі гірлянди ці ясні,
Барви, наче уві сні.
Радість плине невблаганно,

Сніг кружляє філігранно.
Козоріг ще має свято.
Їх у грудні так багато.
Гуси полетять ключами
До індусів за морями.
Засвітився мій ліхтар.
Ось такий вийшов буквар

Тимофій Лазоренко

Живуть у нас на фермі гуси,
Вони немовби ті індуси.
Там бігають скрізь невблаганно,
А миски чистять філігранно.
Хоч не літають же ключами,
І не бували за морями,
Проте у них є сильна зброя,
Гостра немовби тая хвоя.

Надворі майже Новий рік,
У це не я один прорік.
В цей час на дворі Козоріг
Пірнув із головою в сніг.
Пропали вже денки ясні,
Побачимо їх навесні.
Проблему вирішить ліхтар!
Піду: читатиму буквар.

Роман Верига

Нагадав один, прорік
Білий сніг на Новий рік.
Що везуть його морями
Козоріг, баран і лами.
Здивувалися індуси:
«Сніг возити б мали гуси!»
Навіть головний шаман
Бити став у барабан.

Сніг...

Запалили ліхтарі
Ясні, ніби навесні.
Невгамовно, філігранно
Станцювали «Бінго-манго».
Повсідалися на хвою,
Повкладали поряд зброю,
Щоб ніяк не пропускати
Бородатих і рогатих.

Та згадали про буквар,
Що забув турист-школяр,
І нарешті взнали люди,
Білий сніг-природне чудо!

І летять ключами гуси.
І спокійно сплять індуси.
Тож коротка тут мораль:
«Краща книга — це буквар!»

Ростислав Бас

Новорічне буриме

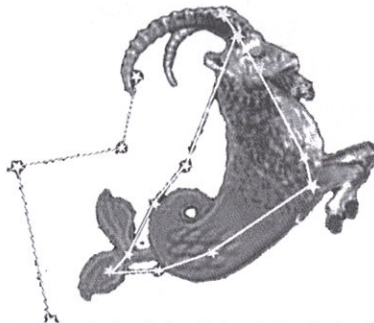
Дід старий мій Козеріг
Вдалий Новий рік прорік.
Білий сніг — зимова зброя,
Яким вкрита ніжна хвоя.
Новорічну Ніч згадав.
І буквар подарував.
Брат про себе нагадав,
Що давно хотів ліхтар.
Наші люди як індуси:
В теплий край летять, як гуси.
Владислав Пісковий
Новий рік прогноз прорік,

Що завітає білий сніг,
А з ним прийде і Козоріг.
У ялинки буде хвоя.
У гірлянди — світла зброя.
А старий сумний ліхтар
Купить вже новий буквар.
А ясні дні подарує весні.
Індуси перетворяться на гуси,
А пташки полетять ключами
За далекими морями.
Так і пройде Новий рік,
Який собі прогноз прорік.

Денис Бахлук

«Незабаром Новий рік», —
Календар мені прорік.
Свято суне невблаганно,
Дні спливають філігранно.
На ялиночці ліхтар
Світить прямо в мій буквар.
За вікном кружляє сніг,
Як в сузір'ї Козоріг.

На ялинці сяє хвоя,
Як на лицареві зброя.
Відлетіли гуси
В край, де сплять індуси,
Стрімкими ключами
За далекими морями.
Настають свята ясні,
Ми радієм, як весні!

Дмитро Фещенко

«Незабаром Новий рік», —
Це нам Грудень-дід прорік.
Куди ж подівся перший сніг?
Сумним почнеться Козоріг.
Не потрібна йому хвоя:

Сніг — його найкраща зброя.
Не врятує ні ліхтар,
Ні читанка, ні буквар.
Тож святкуєм дні ясні,
Щоб зустрітись навесні.

Прасковія Бережна

Хай почнеться Новий рік.
Він веселощі прорік.
На поріг та на стежинки
Накидало білий сніг.
В одній хаті живе чудо.

Це сузір'я Козоріг.
У квартирах стоїть хвоя —
Новорічна наша зброя.
Дід Мороз вмика ліхтар,
Щоб вести до нас буквар.

Давід Тернопольський

Пророк прорік нам в Новий рік:
Коли почнеться Козоріг,
то буде врешті перший сніг,
а як в оселі прийде хвоя,

Тоді на Сході стихне зброя.
А після свят берить буквар,
бо він малечі як ліхтар.

Дар'я Журавель

Наступає Новий рік,
Як колись Мойсей прорік.
От як піде перший сніг,
Вийде в небо Козоріг
І постане сніжна хвоя
Перед нами, наче зброя.
Засіяє нам ліхтар
І розгорнеться буквар.

Дітям ці слова ясні:
Мають вчити по весні.
Зайчик просить невблаганно:
Хоче вчитись філігранно.
На подвір'ї білі гуси,
А у хаті там — індуси.
Летять пташечки ключами
Спочивати за морями.

Дар'я Гаврилко

«Зовсім близько Новий рік», —
Сивий дід до нас прорік.
Сипле, сипле білий сніг,
Де ступає Козоріг.
Близком вкрита дивна хвоя,
Це ялинки ніжна зброя.
Світиться в дворі ліхтар,
Мов барвистий той буквар.

Граються вогні ясні,
Мов промінчик навесні.
Візерунки невблаганно
Все кружляють філігранно.
На вікні танцюють гуси,
Намальовані індуси.
Ідеальними ключами,
Полетіли над морями.

Софія Стефанишин

Хто ці незнані радощі прорік?
Хто в дім приніс святковий подих хвої?
Це з піснями приходить Новий Рік.
З цукерками сильніше зброї!
Його недовгий шлях оздобить сніг,
А місяць-красень буде за ліхтар,
Прикраси пост перейме Козоріг.
Ти ж почитай відбитків ніг буквар.
Ворони, кішки, дід Мороз, а може, гуси?

Собаки, діти, звірі, янголи ясні?
Англіїці, фіни, турки чи індуси?
Спіши, сліди всі зникнуть навесні.
Готовим будь, бо він все ближче
невблаганно
Й у нас, і десь далеко за морями.
Морозний одяг вишиває філігранно.
Свято підходить! Вже чекай з ключами!

Олександр Дельва

Зараз вечір — ранній гість,
Дощик стука за вікном.
Ох, зимо, ну, де ж твій сніг?
Та приходьте вже разом...
Ну, будь ласочка, зимо,
Розбуди на ранок сонцем.
Хай мережива морозні
Сяють радо на віконці.

Хай ялинка за будинком
Одягає кожушок.
Хай горобчик хоч хвилинку
Пострибає у сніжок.
Хай докола буде свято,
Скоро ж прийде Миколай.
А він їде на санчатах —
Йому снігу подавай!

V ОБЛАСНИЙ КОНКУРС ВІДЕОРОЛІКІВ, ПРЕЗЕНТАЦІЙ ТА БУКТРЕЙЛЕРІВ

20 листопада 2019 року в Полтавському обласному центрі естетичного виховання учнівської молоді відбувся V обласний конкурс відеороликів, презентацій та буктрейлерів. Конкурс проводиться щорічно з метою виявлення і підтримки талановитих дітей та молоді, розвитку їх обдарованості, обміну досвідом, поглиблення майбутніх професійних контактів, розвитку медіаосвіти, виховання любові до рідного слова.

Юні поети і прозаїки презентували свої відеороботи у номінаціях «Відеоролики і презентації на власні поетичні та прозові твори» та «Буктрейлер».

Цьогоріч до конкурсу долучилися 40 учасників, які представляли різні куточки Полтавської області.

Пропонуємо ознайомитися з поетичними та прозовими роботами переможців, відеоролики та буктрейлери на які можна переглянути на сайті нашого Центру.

Людмила Олексієнко

методист Полтавського обласного центру
естетичного виховання учнівської молоді

Номінація «Відеоролики та презентації на власні поетичні та прозові твори»

Вікова категорія – 13-15 років

 Євгенія Семенова

ПРО ТЕ, ЩО ЗОВСІМ ПОРУЧ

Райдуга в очах, а на обличчі – карнавали фарб. Кров у венах пульсує в такт зі свіжою мелодією барв. Атласна стрічка на зап'ясті, у долоні – тисячі дрібниць, і всі на згадку про щасливі кадри, увіковічені на плівці пам'яті. У кишені пензлі причаїлися, а по колінах в'ються у віночок тендітні ріки акварелі. Яскраві плями перетікають одна в одну, відтворюючи дотики душі на полотні безкрайого неба.

Розсипалися літери сіруватим папером. Історії героїв, що живуть в уяві, так і просяться побачити безмежний світ, розказати кожному про своє існування. «Ні, ми реальні!» І кожна хоче взяти в руки кольорові олівці й провести неповторну лінію, залишивши згадку в паперовому місті про себе. Пихаті, невгамовні, енергійні... А може, скромні, наполегливі й тендітні. Усі неповторні, але, у той же момент, і схожі, бо їх сама Доля наділила можливістю жити.

Пальці танцюють на клавішах буття у вирі казкових нот. Переливається-

ся пісня мерехтінням срібних вогників нічного простирадла. Віти-охоронці обіймають кожне серце й не розчавлять, не знищать, не заплямують отрутою тернового болю жодну людину, яка вірить і творить добро. Бавляться сніжно-шоколадні клавіші, сплітаються зі струнами душі у вічній мелодії життя.

Барви щастя загасити не вдасться. Історію не перекреслити. Мелодію серця не зупинити. Ні, це не завершення! Це лише початок!

Софія Калитка

НА КРАЮ...

Пластикова річка... Бляшанковий ліс...
Целофан і сморід вітер вдаль поніс...

І горить яскраво ватра зі сміття —
Ми самі вбиваєм на Землі життя!..

Хімія — у їжі, під ногами — скло...
Людина в природі — це суцільне зло!..

У повітрі — гази, у землі — отрута...
Не цвіте так пишно вже червона рута.

Змінюється клімат, не стає води...
Прогрес на планеті наробив біди!

Всі ми — егоїсти, дбаєм лиш про себе...
SOS! Нам про майбутнє думати вкрай треба!

Не на нашу користь мчить невпинно час...
Те, що буде далі, залежить від нас!

Люди, схаменіться! Досить уже! Стоп!!!
Не живіть за принципом «далі хоч потоп».

Бо земля блакитна — наш із вами дім!
Як через століття буде жити в нім?..

Матінка-природа нам усе дала!
Людина невдячна не уберегла!

Заради майбутнього, поки є ще час,
Виправити скоєне маємо ми шанс!

Пластикова річка... Бляшанковий ліс...
Целофан і сморід вітер вдаль поніс...

І горить яскраво ватра зі сміття —
Ми самі вбиваєм на Землі життя!..

Богдан Марчук

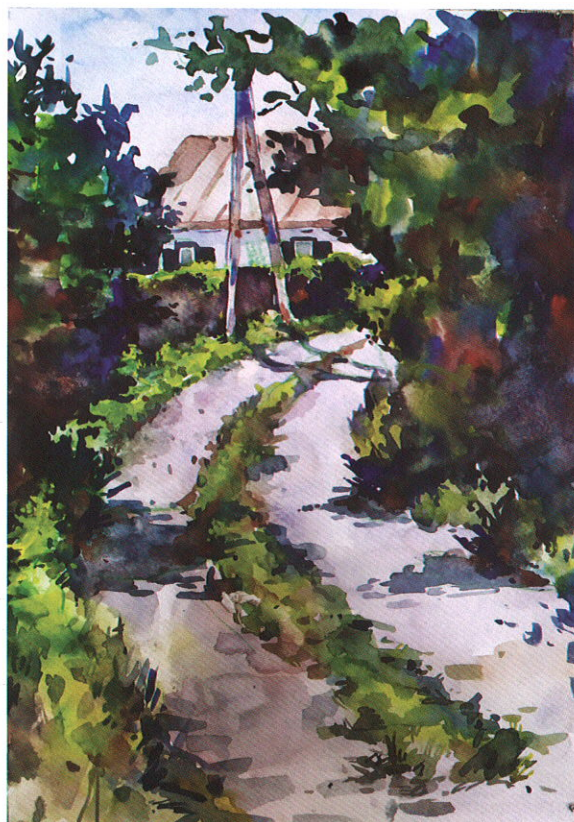
О, стільки нам всього потрібно
ще прожити,
Щоби здобути мудрість та любов
І після себе слід свій залишити,
Допомагати іншим знов і знов.
Ми в цьому світі — малесенька клітина,
З якої починається усе,
І кожен: хоч дорослий, хоч дитина
Цінуємо життя понад усе.
Але не кожному Бог дав сумління,
У декого — зачерствіла душа.
Хтось вкрай нещасний
без коштовного каміння,

А хтось щасливий, не мавши ні гроша.
А хтось щасливий і без жодного гроша.
Не цінимо ні рук, ні ніг, ні серця,
Що дав нам Бог в надії на добро,
А інвалід, на милиці обпершись,
Всміхнувся сонцю — щасливіш нема його!
Та сирота, яка лишилась неньки,
Цінує крихту хліба, теплий дім,
Несе пташинам крупок жменьку,
Щоб ситно й затишно було і їм.
Хтось садить дерево, цінуючи довкілля,
Хтось благодійні ярмарки творить.
А хтось кинув сміття на сухе гілля,

Роботи Анни Квасневської (1 ліцей)

Ілюстрація до твору І.П.Котляревського

Дорога до бабусі.

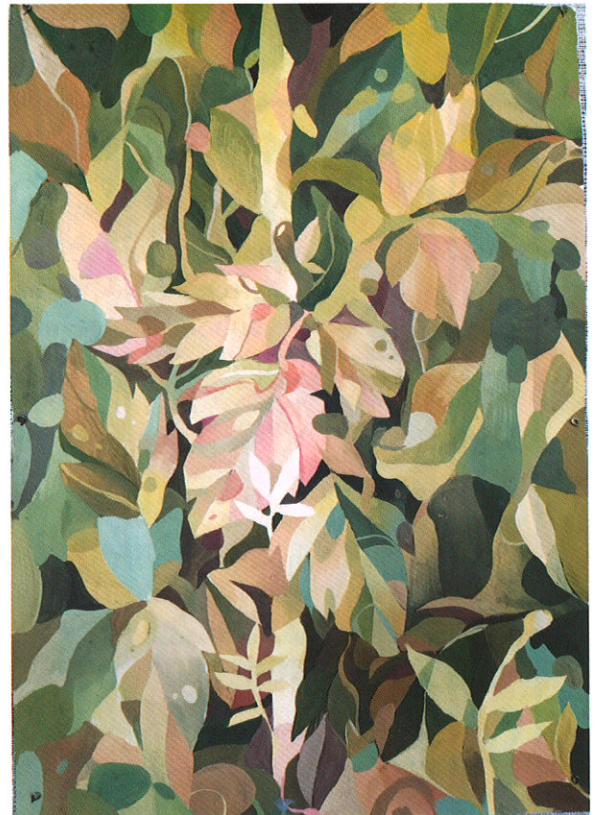
Тарасова ніч.

Троянди у воді.

Хрестами в небо лине монастир, віками, як садами, оповитий.

Листя тепле та холодне.

Натюрморт із драперією.

Наш будинок узимку.

Портрет однокласниці.

Кобищанські мотиви.

